

DIALOG DIREKT #83

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Jag har fått en bok i min hand, "End of Survival, Beginning of Living" (Slut med att överleva, början till att leva). Själva uttrycket kommer såvitt jag vet från en av de nordamerikanska indianstammarna. Titeln illustrerar på ett bra sätt min sinnesstämning de senaste veckorna. Jag har fått koncentrera mig på att överleva, att hinna med allt som jag borde eller så mycket som möjligt i alla fall. När jag stannar upp och begrundar denna boktitel märker jag att jag egentligen inte har haft tid att leva. Det känns som att det är en fas som jag måste kämpa mig igenom. Det finns ingen självklar väg att bara stiga av från åtaganden. Eget företagande är krävande men det är ju många verklighet.

Den brand som Göteborg och Hisingen drabbades av har berört mig djupt. Min första reaktion när jag hörde nyheten, var att ringa och höra om min dotter hade varit på discot. Jag var i Stockholm på tjänsteresa och hade därmed inte träffat familjen på några dagar. Det var många föräldrar som frågade samma sak och några fick tragiskt besked. Jag känner djupt med dem. Fortfarande läggs blommor och tänds ljus vid olycksplatsen. Här i Göteborg har denna tragedi bidragit till att minska klyftorna mellan olika grupper, nya och gamla svenskar. När sorgen drabbar en människa spelar det ingen roll vilken bakgrund man har. Det är precis lika tungt. Likaså kan medkänsla och tröst komma från vilket håll som helst. I massmedia har vi fått flera exempel på detta.

När jag skriver detta befinner sig *Jean Marc* mellan liv och död och hans dagar är räknade

åtminstone mänskligt sett. Jag vill speciellt hedra honom eftersom det som blev DD var hans initiativ från början. Jag fick en utmaning att göra det tillsammans med honom och gick med på det. När han sedan flyttade till Frankrike och lämnade mig ensam med DD kände jag mig först något övergiven men när jag ser tillbaks känner jag att det har varit en rik erfarenhet. Jag har vuxit en hel del genom detta.

Det möte som några av oss anordnade i oktober, och som annonserades i förra DD, blev en hjärtlig tillställning och verkade uppskattas av den lilla grupp som kommit till Alnäs. Vi har planer på ytterligare sammankomster på samma tema, "Andlig gemenskap i vår tid". Det möte som planerats till mitten av december har vi dock beslutat att skjuta på efter årsskiftet. Det känns som en sak för mycket före jul.

Gunnar Fur är en dem som inte kunde delta och han skriver följande.

Medan ni hade er samling på Alnäs, var Ulla och jag i Jönköping. Jag hade annars tänkt att vara med. Hörde att det tyvärr var få deltagare och det kan kännas nedslående. Därför vill jag delge några tankar jag haft nu och tidigare.

Först: låt inte ert mod falla och ge inte på något sätt upp! Det är min övertygelse att Gud är i verksamhet i er och i det ni gör. Jag tror era regelbundna träffar med en grupp vänner i öppenhet, inre lyssnande och lydnad för Gud är en stor sak, något fött av Guds Ande, en förberedd gärning. Ni har fått en kallelse från Gud och Han är mitt i detta bygge av en levande gemenskap. Det är en andlig livsström.

Månadens böneämne

- Att en ny samhörighet skall utvecklas mellan svenskar och invandrare.
- Att de med lite tid skall finna Guds sätt att använda tiden på rätt sätt.

Din tanke, Antero, om en skrift med titeln eller i varje fall innehållet "Sverige behöver moralisk upprustning" uppfattar jag som given av Gud. Den tanken ger en stor uppmuntran. Du har ingen lätt situation med ökande arbetsuppgifter. Därför gjorde det ett starkt intryck på mej, när du sa: Jag vill förplikta mej att vara tillgänglig för det som Gud vill. Där ligger nyckeln, inte bara för dej utan för oss alla.

Gud har beredda uppgifter som väntar och Han söker "arbetare i sin vingård". Jag tror Han vill låta en ström av ärlighet och kärlek gå mellan oss och från oss ut i vårt folk. Hur ska det kunna börja? Två saker behövs. Vårt eget beslut att ge Gud allt så långt vi ser det. Det är det ena. Det andra är vad **Wieselgren** sjunger i filmen: "Bara genom ett underverk".

Varma hälsningar

Gunnar F

Caux

Caux kommer att genomgå en ansiktslyftning läser vi i en rapport från den schweiziska stiftelsen. Hotellskolan, som disponerar huset den största delen av året, önskar denna utveckling för att öka sitt anseende och för att kunna komma med i en internationell förening för hotellskolor. Diskussioner har pågått och det har resulterat i en överenskommelse som båda parter är nöjda med. Vi får stå för ändringar i byggnaden medan skolan bekostar ny utrustning och nya möbler. Det är receptionsområdet samt matsal, kök och cafeteria som främst berörs. T.ex kommer det att bli en kaffebar i Promenoir vid den ända som är närmast entréhallen. Den gamla serveringen har ju försvunnit i och med att den permanenta utställningen kom till.

Samarbetet med hotellskolan har inneburit att vi har fått nya resurser att bekosta nödvändigt

underhåll på byggnaderna. Stiftelsen i Schweiz åtnjuter skattelättnader såsom en organisation för välgörande ändamål. Inkomsterna från skolan är dock att betrakta som affärsverksamhet och därför regleras det av myndigheterna hur dessa pengar får användas. Tillkomsten av skolan har även skapat nya utgifter för oss, t.ex krav på ett bättre system för brandlarm. Caux är alltså fortsatt beroende av gåvor och konferensinbetalningar.

Det är också ett extra behov av arbetsinsatser för att på några dagar växla över från konferenscentrum till hotellskola och vice versa. En del av våra saker lagras undan så att skolan kan använda sina. Man försöker dock att i möjligaste mån minska behovet av att flytta undan saker genom att kunna använda samma utrustning.

Hagenau-mötet är också avverkat. Där planeras nästa sommar i Caux. Som tema har man fastnat för: "Cleaning the slate, the promise of a new start". Vi får väl se hur detta kommer att översättas till svenska. Med slate menas en stentavla som man skriver på med krita och som måste rengöras innan man kan börja skriva något nytt.

Nytt är att man beslutat begränsa deltagarantalet till 450 för att Caux skall fungera smidigt. Anmälningar för deltagande i konferens måste vara inne 6 veckor i förväg. Kom ihåg detta inför sommaren, annars kan det bli så att det inte finns plats när man vill komma.

Det var allt för denna gången.

Antero